

65. Evenzo bepaalt artikel 19, 9. van richtlijn nr. 2004/39/EG dat een beleggingsdienst die wordt aangeboden als onderdeel van een ander financieel product dat reeds onderworpen is aan andere bepalingen van de Uniewetgeving of aan bepaalde gemeenschappelijke Europese normen, niet ook nog eens onderworpen is aan de in datzelfde artikel 19 neergelegde verplichtingen, ook al zijn deze verplichtingen niet identiek aan die waarin die bepalingen of normen voorzien (zie in die zin arrest van 30 mei 2013, C-604/11, *Genil 48 en Comercial Hostelera de Grandes Vinos*, EU:C:2013:344, punten 45 en 46).

66. Anders dan L. en de Zweedse Regering in hun schriftelijke opmerkingen aanvoeren, kan de stelling dat richtlijn nr. 2004/39/EG beschermende voorschriften inzake beleggingsdiensten bevat die verder gaan dan de beschermende voorschriften van richtlijn nr. 2002/92/EG – zo deze stelling al juist is – op zichzelf niet tot gevolg hebben dat advies zoals het advies dat in het hoofdgeding aan de orde is, binnen de werkingssfeer van eerstgenoemde richtlijn valt, aangezien dergelijk advies op grond van artikel 2, onder c) van deze richtlijn is uitgesloten van die werkingssfeer wanneer het wordt verstrekt in het kader van verzekeringsbemiddeling met het oog op de sluiting van een kapitaalverzekeringsovereenkomst.

67. Zoals blijkt uit overweging (87) van richtlijn nr. 2014/65/EU, zijn bij deze richtlijn, waarbij richtlijn nr. 2004/39/EG is ingetrokken en herschikt, in richtlijn nr. 2002/92/EG nieuwe vereisten opgenomen die beleggers extra bescherming bieden ten aanzien van verzekeringen met een beleggingscomponent, opdat het Unierecht inzake de activiteiten van verzekeringstussenpersonen en verzekeringsondernemingen zorgt voor een consistente regelgevende aanpak van de verdeling van verschillende financiële producten.

68. Daarnaast bevestigt overweging (87) van richtlijn nr. 2014/65/EU de uitlegging volgens welke het advies dat in het hoofdgeding aan de orde is, niet binnen de werkingssfeer van richtlijn nr. 2004/39/EG valt, aangezien de vereisten van richtlijn nr. 2014/65/EU inzake beleggersbescherming volgens die overweging ook moeten gelden voor verzekeringen met een beleggingscomponent, hetgeen onderstelt dat deze producten niet waren onderworpen aan de beschermende voorschriften van richtlijn nr. 2004/39/EG.

69. Gelet op een en ander valt financieel advies dat in verband met de belegging van een kapitaal wordt verstrekt in het kader van verzekeringsbemiddeling met het oog op de sluiting van een kapitaalverzekeringsovereenkomst, niet binnen de werkingssfeer van richtlijn nr. 2004/39/EG.

70. Derhalve dient op de tweede vraag te worden geantwoord dat financieel advies dat in verband met de belegging van een kapitaal wordt verstrekt in het kader van verzekeringsbemiddeling met het oog op de sluiting van een kapitaalverzekeringsovereenkomst, binnen de werkingssfeer van richtlijn nr. 2002/92/EG en niet binnen de werkingssfeer van richtlijn nr. 2004/39/EG valt.

Kosten

71. Ten aanzien van de partijen in het hoofdgeding is de procedure als een aldaar gerezen incident te beschouwen, zodat de verwijzende rechter over de kosten heeft te beslissen. De door anderen wegens indiening van hun opmerkingen bij het Hof gemaakte kosten komen niet voor vergoeding in aanmerking.

Het Hof (4de k.) verklaart voor recht:

1) Artikel 2, 3. van richtlijn nr. 2002/92/EG van het Europees Parlement en de Raad van 9 december 2002 betreffende verzekeringsbemiddeling moet aldus worden uitgelegd dat de realisatie van voorbereidend werk tot het sluiten van een verzekeringsovereenkomst onder het begrip “verzekeringsbemiddeling” valt, ook al heeft de betrokken verzekerings-tussenpersoon niet het voornemen om daadwerkelijk een verzekeringsovereenkomst te sluiten.

2) Financieel advies dat in verband met de belegging van een kapitaal wordt verstrekt in het kader van verzekeringsbemiddeling met het oog op de sluiting van een kapitaalverzekeringsovereenkomst, valt binnen de werkingssfeer van richtlijn nr. 2002/92/EG en niet binnen de werkingssfeer van richtlijn nr. 2004/39/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende markten voor financiële instrumenten, tot wijziging van de richtlijnen nrs. 85/611/EEG en 93/6/EEG van de Raad en van richtlijn nr. 2000/12/EG van het Europees Parlement en de Raad en houdende intrekking van richtlijn nr. 93/22/EEG van de Raad.

Noot

Commentaar bij Hof van Justitie 31 mei 2018

Caroline Van Schoubroeck

Deze rechtspraak blijft eveneens van belang onder de huidige Europese richtlijn nr. 2016/97 van 20 januari 2016 betreffende verzekeringsdistributie (IDD), die de Europese

richtlijn nr. 2002/92/EG van 9 december 2002 betreffende verzekeringsbemiddeling (IMD) heeft opgeheven.

Zie in het bijzonder de definities van verzekeringsdistributie

(art. 2, 1., 1.) en verzekering met een beleggingscomponent (art. 2, 1., 17.) en de bijkomende informatieplichten specifiek voor de verzekeringsproducten met een beleggingscomponent (IBIP) (art. 26-30).

Deze EU-richtlijn is in België omgezet bij wet van 6 december 2018 (*BS* 18 december 2018) in de wet van

4 april 2014 betreffende de verzekeringen in Deel 1 (definities verzekering met een beleggingscomponent (art. 5, 16°/1), spaarverzekering (art. 5, 16°/2), beleggingsverzekering (art. 5, 16°/3), verzekeringsdistributie (art. 5, 46°)) en Deel 6.